

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2152/2024
07.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Маја Перић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, ког заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1391/23 од 11.10.2023. године, у седници одржаној 07.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1391/23 од 11.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1391/23 од 11.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 5269/20 од 27.02.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 739.350,80 динара са законском затезном каматом од 27.02.2023. године до исплате, на име накнаде за експроприсану непокретност – катастарску парцелу број .. КО ... површине 38м², која парцела је уписана у лист непокретности број .. КО ... а која представља део улице ... у Новом Саду, насеље Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у ком тужилац тражи да суд обавезе туженог да у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде о свом трошку изврши упис права власништва – упис јавне својине Града Новог Саа на експроприсаној непокретности – катастарској парцели број .. КО ... површине 38м², која парцела је уписана у лист непокретности број .. КО ..., а која представља део улице ... у Новом Саду, насеље Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка од 218.010,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1391/23 од 11.10.2023. године, ставом првим изреке, жалба је делимично усвојена а делимично одбијена а пресуда Основног суда у Новом Саду П 5269/20 од 27.02.2023. године, преиначена у побијаном усвајајућем делу тако што је снижен досуђени износ накнаде трошкова поступка са

218.010,00 динара на 200.010,00 динара и одбијена досуђена законска затезна камата на износ трошкова поступка, за период од дана правноснажности до дана извршности пресуде, у преосталом усвајајућем делу наведена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију у односу на потврђујући део првостепене пресуде због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачења права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебним ревизијама предлагача и противника предлагача прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет правне заштите је накнада тужиоцу за фактички експроприсани део кат. парц. .. КО ... у површини 38м², који део парцеле је постао саставни део улице ... у Новом Саду насеље Наведена промена није евидентирана у катастру непокретности. Побијана одлука нижестепених судова заснована је на примени одредбе члана 88. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09... 83/18) тако што је накнада тужиоцу одређена на основу тржишне вредности предметне непокретности као грађевинског земљишта. Такав став не одступа од правног схватања о одређивању висини накнаде за грађевинско земљиште који став је изражен у одлукама Врховног суда и Уставног суда, по којима, Пореска управа врши само процену тржишне вредности непокретности, што представља најнижи износ накнаде за експроприсану непокретност, неодређује њену тржишну цену. Погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у смислу навода из ревизије туженог није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 2. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 23.03.2020. године. Вредност предмета спора је 739.350,80 динара.

Имајући у виду да вредност предмета спора побијеног дела пресуде не достиже захтевани ревизијски цензус, следи да је ревизија туженог недозвољена.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу другом изреке применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић